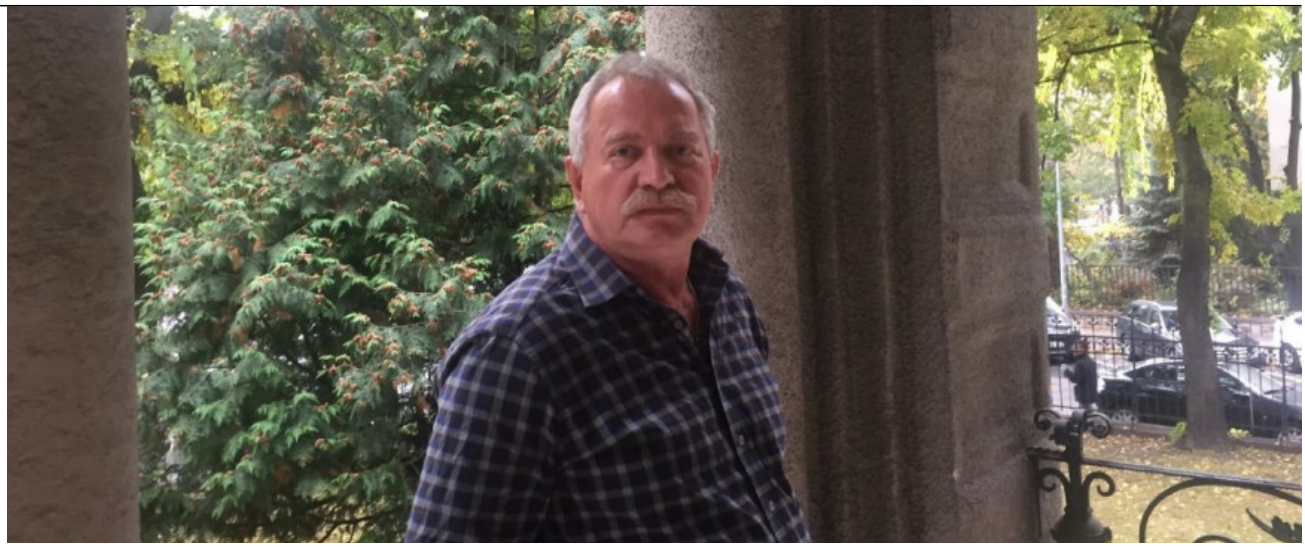


Bencsik András szívbemarkoló írása

2019 március 04. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

2

Átlag: 2 (1 szavazat)

Mérték

Százmillió halott és sokszor százmillió megnyomorított, megfert?zött élet.

Áldozatok emléknapja volt

Ezúttal mégsem a kommunizmus áldozatairól szeretnék beszélni, hanem azokról, akik még élnek. Önr?l, magamról, mindannyiunkról. Mert mi is áldozatok vagyunk. Teljesen mindegy, hogy a történelem leggyilkosabb és leghatékonyabb terrorja mid?n akcióba lépett, kit hogyan ért. Mindegy, hogy az ön felmen?i vagy az én el?deim szegények vagy gazdagok voltak-e az adott pillanatban, amikor a pokol kapui megnyíltak.

Mindenki veszített. Legf?képpen a legszegényebbek. ?ket többszörösen becsapták: „Föl, föl, ti rabjai a földnek, / Föl, föl, te éhes proletár! / A gy?zelem napjai jönnek, / Rabságodnak vége már.” Soha nem lett vége. Elsüllyedt egy civilizáció, amelynek voltak hibái, a szegények és a gazdagok közötti különbség például valóban fájdalmasan nagy volt, de ami jött helyette, ami megvalósult – a „felépült” kifejezést méltatlan volna itt használni –, az inkább egy koncentrációs táborra hasonlított. A Konzentrationslager Auschwitz-Birkenau bejáratai fölött ez volt olvasható: „Arbeit macht frei”. „A munka szabaddá tesz”. A kommunista láger felirata így hangzott: „Minden hatalom a dolgozó népé”. Micsoda ördögi cinizmus! És az utóbbinál már nem volt sem bejárat, sem kijárat. Ebb?l a pokoli paradicsomból már sem kijutni, sem oda bejutni nem lehetett.

Aki csak egy napot élt a kommunista fennhatóság alatt, már veszített. Aki éveket élt, és még most is él, hiába hozta helyre az életét, hiába pótolta be kemény munkával szellemi, lelki és anyagi veszteségeit, soha nem éri utol magát. Mi mind, akik 1990 el?tt születtünk, vesztesek vagyunk. De itt nincs vége, mert a posztkommunizmus évtizedeiben tovább áradt a méreg. A szellemi és lelki sorsforduló, a megváltás pillanata csak 2010-ben jött el. Ám azok is vesztesek, akik ezután születtek, mert a volt keleti blokk lakói Nyugat-Európához képest még ma is lemaradásban vannak.

De már nem sokáig. Újabb gyilkos korszak közeledik, a nácizmusnál és a kommunizmusnál is er?sebb fenyegetés sötétíti el a látóhatárt nyugaton, ahol a világtörténelem legnagyobb méret? embercseréje készül?dik. Ha ez végbemegy, félmilliárd európai számára sz?nik meg az ezernél is több éves létezés joga, és lép a helyére valami olyan káosz, amely elhomályosítja majd a koncentrációs lágerek, gulágok világának pokoli képét.

Emlékezzünk. Megjövendölték ezt is: „A múltat végképp eltörölni, / Rabszolga-had, indulj velünk! / A Föld fog sarkából kid?lni, / Semmik vagyunk, s minden leszünk!” A rabszolgahad elindult, és Röszkénél rárontott a magyar határra. Kiáradt, és ellepte egész Nyugat-Európát. A Föld kid?lt a sarkából. Ami tegnap érvényes volt, mára érvényét veszítette. A demográfusok már tudják, hogy az európai ember reprodukciós mutatói olyan aggasztóak, hogy pár évtizeden belül néhány er?sen fert?zött országban az ?slakosok kisebbségbe kerülnek, és mivel egy id? után ez a folyamat felgyorsul, népek t?nhetnek el, és a helyükön új keverék népek jelennek meg: semmik voltak, s minden lesznek… Ez is bejött.

Mi van még hátra? „Ez a harc lesz a végs?, / Csak összefogni hát, / És nemzetközivé lesz / Holnapra a világ.” Ma már pontosan tudjuk, hogy ez mit jelent. Ezért az ill? f?hajtás után azt mondom, emlékezzünk az áldozatokra, de gondoljunk er?sen a még él?kre, mert új borzalmas program készül börtönbe zárni a világot. Mentsük meg, ami még menthet?.

Bencsik András - www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu



Ajánló